

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Věrou Pazderovou, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **S. T.**, nar. X
státní příslušnost Arménie
t. č. X

zastoupen obecným zmocněncem Mgr. et Mgr. Ing. Phan Kien Cuong, LL.D.,
adresa pro doručování: Václavské náměstí 831/21, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 11. 2023, č. j. OAM-47944-14/ZM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 3. 11. 2023 žalobcovu žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

2. Důvodem zamítnutí žádosti bylo pravomocné odsouzení žalobce za spáchání úmyslného trestného činu. Tuto skutečnost dokládá ve spise založený trestní příkaz Městského soudu v Brně (dále jen „městský soud“) ze dne 3. 6. 2023, sp. zn. 9 T 72/2023, který nabyl právní moci téhož dne. Žalobce se dopustil přečinu organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“) tím, že dne 1. 6. 2023 přepravil z území Slovenské republiky na území České republiky čtyři osoby syrské státní příslušnosti, které neměly potřebné doklady pro vstup a pobyt v České republice. Městský soud proto žalobce odsoudil k (1) trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, (2) peněžitému trestu ve výši 50 000 Kč a (3) propadnutí věci – mobilního telefonu.
3. Žalovaný konstatoval, že zjištěný stav věci odpovídá důvodu pro neprodloužení zaměstnanecké karty, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin a toto odsouzení nebylo dosud zahlazeno.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce namítl, že se ihned po vyhlášení rozsudku snažil přečin napravit, ihned zaplatil peněžitý trest a odpracoval 300 hodin obecně prospěšných prací. Tento trest byl zahlazen ze zákona dnem, kdy jej žalobce vykonal, tedy 4. 9. 2023.
5. Žalovaný se podle žalobce dopustil zásadní chyby při doručování napadeného rozhodnutí, neboť jej nedoručil žalobcovu zmocněnci, ale zaslal jej pouze žalobci. Rozhodnutí je přitom tak závažné, že podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nabývá právní moci oznámením. *„Ministerstvo vnitra i v poučení a hned v prvním odstavci jasně poučil o způsob doručení, přesto, že celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra komunikovala pouze s zmocněncem.“* Jedná se o podstatnou vadu řízení, která k žalobní námitce zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, pokud ztíží účastníkovi možnost účinné, zákonem zaručené obrany ve správním řízení a pokud není následným průběhem správního řízení zhojena. Napadené rozhodnutí bylo doručeno pouze žalobci, který jej následně předal zmocněnci a ten následně podal odvolání, které bylo zamítnuto jako opožděné. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné.
6. Ze správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen postupovat tak, aby byli účastníci řízení řádně informováni a poučeni. Jedním ze základních předpokladů je požadavek předvídatelnosti jednání a postupu správních orgánů v řízení. Pokud správní orgán odmítá předkládané důkazy s tím, že ani jeden z nich neprokazuje sdílení společné domácnosti, aniž by účastníkům řízení sdělil nebo indikoval, jaký důkaz by považoval za relevantní, zcela jednoznačně postupuje v rozporu s požadavkem předvídatelnosti a v rozporu s principem dobré správy. Žalovaný tak na základě libovůle a v rozporu s aplikační praxí rozhoduje bez relevantního kontextu, co je či není nutno považovat za listinný důkaz. Takový postup je jednoznačně v rozporu se zásadami správního řízení a porušuje práva účastníků řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobci byly uloženy tři tresty. Trest obecně prospěšných prací, který byl vykonán dne 4. 9. 2023. Peněžitý trest, který žalobce uhradil dne 27. 7. 2023. A trest propadnutí věci, který byl vykonán dne 3. 6. 2023, ale nebyl dosud zahlazen. Tím byl nepochybně naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Na žalobce je tedy třeba nahlížet jako na

osobu, který není trestně zachovalá, neboť v době vydání napadeného rozhodnutí ani v současné době nebyl trest zahlazen. K odsouzení, které nebylo zahlazeno, musí žalovaný přihlížet z úřední povinnosti.

8. Dále žalovaný uznal, že pochybil při doručování napadeného rozhodnutí. Toto pochybení však nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť ke zkrácení práv žalobce nedošlo. Žalobce i jeho zmocněnec se s rozhodnutím prokazatelně seznámili a využili možnost podání opravného prostředku.
9. Námitka brojící proti odmítnutí předkládaného důkazu se netýká řízení o žádosti žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty. V průběhu nyní přezkoumávaného řízení žalobce důkazy nepředkládal. K seznámení se s podklady rozhodnutí se nedostavil a nezaslal ani písemné vyjádření. Rodinnými vazbami a nepřiměřeností dopadu do rodinného a soukromého života neargumentoval ani v žalobě, pouze jimi odůvodňoval návrh na přiznání odkladného účinku. V případě řízení o žádosti je na žadateli, aby tvrdil všechny relevantní skutečnosti. Žalovaný doplnil, že žalobcovy děti žijící na území ČR jsou již zletilé a manželka dne 3. 1. 2024 požádala o vydání zaměstnanecké karty.

IV. Jednání

10. Na jednání dne 25. 4. 2024 žalobce setrval na svém procesním stanovisku, odkázal na žalobu a zdůraznil vadu spočívající v nesprávném doručení napadeného rozhodnutí.
11. Žalovaný se k jednání nedostavil ani nezaslal omluvu. Soud věc projednal v jeho nepřítomnosti, neboť byly splněny podmínky § 49 odst. 3 s. ř. s., podle kterého neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení podle § 50. Důvody pro odročení věci soud neshledal.
12. Soud provedl důkaz zprávou Statutárního města Kladna ze dne 4. 9. 2009 nazvanou „hodnocení výkonu trestu“, podle které žalobce ke dni 4. 9. 2023 odpracoval 300 hodin obecně prospěšných prací, a tím tento trest vykonal.
13. Výpis z rejstříku trestů i doručenka k napadenému rozhodnutí jsou součástí správního spisu, kterým soud důkaz neprovádí, ale bez dalšího z něj vychází.
14. Předložený protokol o nahlédnutí do spisu se týká řízení o zrušení platnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu, tedy jiného řízení, a proto jím soud důkaz neprováděl.
15. Potvrzením o podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty soud důkaz neprováděl pro nadbytečnost, neboť samotná žádost je součástí spisu a její podání je nesporné.
16. Zbýlými listinami přiloženými k žalobě (kopie cestovních dokladů rodinných příslušníků žalobce) soud důkaz neprováděl, neboť se vztahovaly pouze k návrhu na přiznání odkladného účinku, nikoliv žaloby samotné, což potvrdil zmocněnec žalobce při jednání.

V. Posouzení žaloby soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
18. Žaloba není důvodná.
19. Posuzovaná věc se týká zamítnutí žalobcovy žádosti o prodloužení povolení

k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

20. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost zaměstnanecké karty žalovaný neprodlouží mimo jiné tehdy, je-li zde důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e).
21. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že žalovaný zruší platnost zaměstnanecké karty mimo jiné z důvodů uvedených v § 37 téhož zákona. Podle § 37 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona žalovaný zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů (a na základě odkazu v § 46e odst. 1 též zaměstnaneckou kartu), jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
22. Soud souhlasí se žalovaným, že hypotéza citovaného ustanovení byla v případě žalobce bezpochyby naplněna, neboť byl trestním příkazem městského soudu sp. zn. 9 T 72/2023 pravomocně odsouzen za úmyslně spáchaný trestný čin a toto odsouzení nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí plně zahlazeno.
23. Podle § 105 odst. 5 trestního zákoníku totiž platí, že bylo-li pachateli uloženo více trestů vedle sebe, nelze odsouzení zahladit, pokud neuplyne doba pro zahlázení toho trestu, k jehož zahlázení tento zákon stanoví dobu nejdelší. Podle § 105 odst. 6 trestního zákoníku se ustanovení odstavce 5 užije přiměřeně též na případ, kdy pachateli bylo uloženo vedle sebe více trestů, u kterých může podle tohoto zákona nastat účinek, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen. Za situace, kdy byly žalobci uloženy vedle sebe tři tresty, mohlo dojít k zahlázení celého odsouzení až zahlázením všech trestů.
24. Žalobci byl kromě peněžitého trestu a trestu obecně prospěšných prací uložen také trest propadnutí věci (mobilního telefonu). Přestože první dva uvedené tresty byly v době vydání napadeného rozhodnutí zahlazeny (k zahlázení došlo jejich vykonáním), v případě trestu propadnutí věci tomu tak nebylo. Podle § 105 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku totiž platí, že *„[s]oud zahladí odsouzení, vedl-li odsouzený po výkonu nebo prominutí trestu anebo po promlčení jeho výkonu řádný život nepřetržitě po dobu nejméně jednoho roku, jde-li o odsouzení k trestu domácího vězení, k trestu propadnutí majetku, k trestu propadnutí věci, k trestu zákazu pobytu, k trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce nebo k peněžitému trestu za zvlášť závažný zločin“* (zdůraznění doplněno). Vzhledem ke skutečnost, že propadnutí věci bylo vykonáno dne 3. 6. 2023 (ihned po vynesení rozsudku), k jeho zahlázení dojde až uplynutím jednoho roku od vykonání tohoto trestu. V době vydání napadeného rozhodnutí ze dne 3. 11. 2023 odsouzení žalobce jako celek zahlazeno jednoznačně nebylo.
25. Žalobce dále namítá nesprávné doručování napadeného rozhodnutí. Této námitce lze přisvědčit pouze potud, že k namítané vadě skutečně došlo, ale již nelze souhlasit s tvrzením, že způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí.
26. Ze správního spisu vyplývá, že žalovanému byla dne doručena 12. 7. 2023 plná moc udělená žalobcem zmocněnci, který zastupuje i nyní v soudním řízení. Z doručanky připojené k napadenému rozhodnutí přitom vyplývá, že bylo nesprávně zasláno jen žalobci, což ostatně připustil i žalovaný ve vyjádření k žalobě.
27. Tato vada však neměla vliv na včasnost žaloby, neboť ta byla podána osobně dne 6. 12. 2023, přičemž napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 11. 2023. Žalobce tedy podal včasnou žalobu. Žalobní tvrzení o zamítnutí odvolání pro opožděnost zjevně nemá

souvislosti s nynějším řízením, neboť správní řízení bylo jednostupňové. Proti napadenému rozhodnutí byla tedy přípustná přímo žaloba (nikoliv odvolání) a ta byla podána včas.

28. S ohledem na skutkové okolnosti soud neshledal žalobu ani předčasnou a neuložil žalovanému znovu doručit napadené rozhodnutí zmocněnci žalobce. Ze žaloby je totiž nepochybné, že se zmocněnec s napadeným rozhodnutím seznámil, o čemž svědčí text žaloby i skutečnost, že napadené rozhodnutí k žalobě přiložil.
29. V této souvislosti soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), podle které samotná vada doručení napadeného rozhodnutí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žaloby jako předčasné.
30. Obecně platí, že krajský soud by měl v takovém případě uložit usnesením žalovanému doplnit spis o doklad o doručení napadeného rozhodnutí zástupci účastníka. Teprve tímto doručením je napadené správní rozhodnutí řádně oznámeno a od tohoto okamžiku začne plynout lhůta k případnému rozšíření žaloby na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo k rozšíření o další žalobní body dle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 2 As 27/2004-78, č. 450/2005 Sb. NSS).
31. Pokud se ovšem žalobce, resp. jeho zástupce s napadeným rozhodnutím fakticky seznámil, není třeba, aby žalovaný napadené rozhodnutí znovu doručoval. Nejvyšší správní soud několikrát konstatoval, že nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování nemůže mít vliv na účinnost doručení, pokud adresát písemnost převzal a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit. Je sice nutné trvat na tom, aby bylo řádně doručováno, neboť v opačném případě účastníci řízení mohou být výrazně dotčeni na svých právech, zároveň však nelze přijmout formalistický přístup, je-li naplněna materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti. Proto měl-li žalobce resp. jeho zástupce prokazatelně možnost se s obsahem napadeného rozhodnutí seznámit, lze písemnost považovat za doručenou a není třeba trvat na novém formálně bezvadném doručení (viz rozsudky NSS ze dne 24. 8. 2016, č. j. 1 Azs 188/2016-26, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95, ze dne 10. 9. 2020, č. j. 5 Azs 136/2020-80, a ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 Afs 148/2008-73, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 1. 2023, č. j. 55 A 68/2022-108, nebo rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 12. 2023, č. j. 59 A 11/2023-62).
32. Taková situace nastala i v nyní posuzované věci, zmocněnec žalobce se s napadeným rozhodnutím prokazatelně seznámil (nejpozději ke dni podání žaloby) a podal včasnou žalobu. Opětovné doručení napadeného rozhodnutí zmocněnci žalobce by tedy bylo nadbytečné. Lze dodat, že soud by s ohledem na nesprávné doručování akceptoval jako včasné doplnění žaloby, pokud by zmocněnec rozšířil žalobu ve lhůtě jednoho měsíce od podání žaloby, tedy ve lhůtě jednoho měsíce od okamžiku, kdy se s napadeným rozhodnutím prokazatelně seznámil. K takovému rozšíření žaloby nicméně nedošlo.
33. Námitky týkající se neakceptování důkazů ze strany žalovaného a s tím spojené námitky porušení základních zásad správního řízení (viz výše bod 6) nepochybně souvisí s jiným řízením, neboť v nynějším řízení žalobce žádné důkazy nepředkládal ani se nevyjádřil. Výzva k seznámení s podklady byla přitom řádně doručena žalobcovu zmocněnci dne 28. 8. 2023, ten však na ni vůbec nereagoval. Případné vady dokazování v jiném řízení by nemohly mít vliv na zákonnost nyní napadeného rozhodnutí, a proto se jimi soud nezabýval.
34. Pro úplnost soud podotýká, že žalobní námitky neobsahovaly argumentaci, jíž by žalobce brojil proti nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života. Taková argumentace

byla uplatněna pouze v rámci návrhu na přiznání odkladného účinku. Tato skutečnost ostatně vyplývá i z vyjádření žalobce zmocněnce při jednání, který rodinným životem žalobce neargumentoval a výslovně potvrdil, že k žalobě přiložené kopie cestovních dokladů rodinných příslušníků se vztahovaly pouze k návrhu na přiznání odkladného účinku. Pouze pro úplnost tak soud podotýká, že v řízeních, v nichž obecný test přiměřenosti provedl již zákonodárce a zákon o pobytu cizinců posuzování přiměřenosti nepředpokládá, má správní orgán povinnost zabývat se dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince z pohledu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, pouze pokud cizinec ve správním řízení vznesl konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života (viz např. rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13 a judikaturu tam citovanou, nebo ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS bod 15). Ze spisu přitom vyplývá, že žalobce v průběhu správního řízení žádnou argumentaci týkající se jeho rodinného a soukromého života neuplatnil.

VI. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

35. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. dubna 2024

Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A., v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

soudkyně